

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2013. március 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2012. június 1. napján kihirdetett B.68/2010/33. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás tartamát 5-5 (öt-öt) évre felemeli.

A szabadságvesztés-büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátást kimondó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék a B. 68/2010/33.szám alatti ítéletével I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 252.§ /1/ és /2/ bekezdése szerint minősülő vesztegetés büntetében és a Btk. 319.§ /1/ és /3/ bekezdés d/ pontja szerint minősülő hűtlen kezelés büntetében. Ezért halmazati büntetésül 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte rendelkezve arról, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, 14.000.000 Ft erejéig a vádlottal szemben vagyonelkobzást rendelt el és kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. Jogorvoslattal élt I.rendű vádlott neve vádlott és védője is téves minősítés miatt és a büntetés enyhítése érdekében.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartva, azt annyiban módosította, hogy a szabadságvesztés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátást kimondó rendelkezés mellőzését is indítványozta. Álláspontja szerint az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást, túlnyomórészt megalapozott tényállást állapítva meg. Az ítélet kisebb fokú megalapozatlanságát, hiányosságát abban látta, hogy az nem tartalmazza a 2012.

március 14. napján érvényes euró és svájci frank árfolyamait, ezért a tényállást azzal kérte kiegészíteni, hogy 2006. október 30. napján 261, 88 Ft/ euró, 2007. augusztus 30. napján 255,45 Ft/euró, 2012. március 14. napján 291,72 Ft/euró, 2007. szeptember 2. napján 154,63 Ft/CHF, 2007. szeptember 27. napján 151,17 Ft/CHF, 2012. március 14. napján 240,98 Ft/CHF volt a hivatalos árfolyam. Ezt alapul véve a **1. számú cég** 200.801.600 Ft, a **2. számú cég** Kft. 139.453.589 Ft, a **3. számú cég** Kft. 204.111.600 Ft, a **4. számú cég** Kft 199.544.400 Ft hitelt kapott, melyhez kapcsolódóan az egyes cégek sorrendjében 215.472.129.Ft, 161.242.378 Ft, 279.346.676 Ft és 278.895.093 Ft a vagyoni hátrány. Hivatkozott a fellebbviteli főügyészség arra is, hogy bár az első fokú bíróság a **5. számú cég** Kft. vonatkozásában is folytatott bizonyítást és ítéletében is nevesíti, a tényállás ezen cégre nézve nem tartalmazza a hitelügyletre vonatkozó konkrét ténymegállapításokat. Ezért a tényállást a továbbiakban azzal kérte kiegészíteni, hogy a **5. számú cég** Kft. 2007. szeptember 5. napján kelt 117129. számú szerződéssel forgóeszköz finanszírozás céljából 2008. szeptember 7-i lejáratl 40.000.000 Ft-ot kapott az **bank** Területi Fiókjától. 2012. március 14. napján a cég lejárt tőketartozása 40.000.000 Ft, lejárt ügyleti kamattartozása 1.384.211 Ft volt.

Összességében a vádlott - hatáskörét túllépve - 1.113.911.189 Ft értékben folyósított hitelt az ítélet 4. oldalának első bekezdésében megjelölt nyolc cégnek. Az összes vagyoni hátrány, amely a lejárt tőke és ügyleti kamattartozásokból tevődik ki, 1.288.152.691. Ft. Ezekkel a kiegészítésekkel a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az első fokú ítélet teljes mértékig megalapozott. A tényállás alapján helyes a vádlott bűnösségére vont következtetés, az anyagi jogi szabályoknak megfelelő a cselekmények megnevezése, jogi minősítése is. A kiszabott büntetés azonban súlytalan, nem tükrözi a cselekmények tárgyi súlyát és az egyéb bűnösségi körülményeket, így annak felemelése és a szabadságvesztés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátást kimondó rendelkezés mellőzése szükséges a büntetési célok eléréséhez.

I.rendű vádlott neve vádlott meghatalmazott védője a fellebbezést írásban is indokolta, illetve bizonyítási indítványt is előterjesztett. Ebben az ítélet általa vélt megalapozatlanságának kiküszöbölése érdekében további bizonyítás felvételével, a **bank 2.** Bank megkeresése útján szükségesnek tartotta tisztázni a fedezeti ingatlanok tényleges piaci értékét, az esetleges megtérülések összegét, vagy ennek elmaradása okát. Hivatkozott emellett arra, hogy általánosan elmondható, miszerint a mindennapi gyakorlatban a banki dolgozók a rájuk vonatkozó belső szabályzatokat nem ismerik teljes terjedelmükben, un. belső szokásjog szerint alkalmazzák. Ezért lett volna szükséges már az első fokú eljárásban kihallgatni az **bank 3.** Bank Zrt. Központjának illetékeseit az **bank 3.** Bank Zrt. vádbeli időszakban folytatott, különösen az ügyfélcsoport képzési gyakorlatára nézve annak ismeretében is, hogy a vádbeli cselekmények az **bank 3.** Bank Zrt. önálló létezése alatt történtek, míg a belső vizsgálatra és a feljelentés megtételére a **bank 2.** Bankkal történt egyesülés után került sor. Ezért a védő indítványozta, hogy az ítélet tábla tanúként hallgassa ki **tanú 1.-t** és **tanú 2.-t**, akik álláspontja szerint erre vonatkozóan tudnának nyilatkozatot tenni. A tényállás 1. pontját illetően is felderítetlennek találta a védő az első fokú ítéleti tényállást, ezért e körben a **6. számú cég** Zrt. képviselőjének **tanú 3.-nak** tanúkénti kihallgatására tett indítványt. Amennyiben a bizonyítási indítványokat az ítélet tábla nem

találja alaposnak, úgy a védő az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasítását kérte a Be. 376. § /1/ bekezdése alapján. Ezen túlmenően a védő észrevételében azokat a körülményeket sorakoztatta fel, amelyek álláspontja szerint a kötelezettségszegés hiányát, valamint egyes esetekben gondatlan megvalósulását támasztják alá, vagyis azt, hogy a vádlottat sem a kötelezettségszegés, sem a vagyoni hátrány okozása tekintetében még eshetőleges szándék sem terheli. Ugyanígy rámutatott a védő arra is, hogy a vagyoni hátrány, illetve annak összege az ítéleti tényállásban mely okokból került tévesen megállapításra, miért téves megítélése szerint a tényállás 1. pontjában írt vesztegetési cselekmény minősített esetkénti értékelése.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész az átiratban foglaltakat változatlan formában fenntartotta, emellett reagált a védelmi észrevételekre is. E körben kifejtette, hogy álláspontja szerint a két tényállási pontban írt cselekményeket csak együttesen lehet értékelni, ennek eredményeként pedig megállapítható, hogy a vádlott a pénz és a gépkocsi átadását követően járt el köteletségét megszegve a 2. tényállási pontban írtak szerint, így a vesztegetés minősített esete megállapításának van helye. Ugyanígy nem tudta osztani a védelem érvelését a hűtlen kezelés vonatkozásában a vádlott gondatlanságára vonatkozóan sem. Hivatkozott arra, hogy I.rendű vádlott neve a vádbeli időszakban képzett, gyakorlott szakember volt, akinek ismernie kellett az ügyfélcsoport lényegét, az ügyfélcsoport képzésének elkerülésével tudatának pedig azt is át kellett fognia, hogy a felvett hitelek esetlegesen nem kerülnek visszafizetésre, így szándéka a vagyoni hátrány bekövetkezését tekintve eshetőleges.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője az észrevételében tett megállapításait fenntartva az ítélet megalapozatlanságára hivatkozva továbbra is bizonyítás felvételét, illetőleg az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. Álláspontja szerint az első fokú eljárásban a bíróság nem tisztázta kétséget kizáró módon a vagyoni hátrány összegét, mivel nem derítette fel a hitelfelvételek fedezeteként megjelölt ingatlanok, kezességvállalás és egyéb biztosítékok tényleges értékét, az azokból történt megtérülés összegét. Vagy amennyiben nem történt megtérülés, az mennyiben róható fel az egyébként kárenyhítésre köteles **bank 2.** Banknak. Hiányosan történt a vizsgálata véleménye szerint a belső szabályzatoknak és az akkori felsőbb vezetői utasításoknak, javaslatoknak is. Ez utóbbiak esetében nem zárható ki, hogy azok nem teljesen feleltek meg a szabályzatokban előírt normáknak, ezért akár a cselekmény minősítésére is, de leginkább a büntetés kiszabására komoly kihatással lehetett volna ennek tisztázása. Ugyancsak elkerülhetetlen lett volna a tényállás teljes körű felderítéséhez a kulcsembereként az ügyben szereplő **tanú 3.** kihallgatása is. Ezen széleskörű bizonyítással válhat a védő álláspontja szerint csak a tényállás teljes mértékig megalapozottá.

vádlott vádlott az utolsó szó jogán részben csatlakozva védőjéhez ártatlannak vallotta magát az ellene felhozott vádakban hivatkozva arra, hogy munkájával kapcsolatosan folyamatos pozitív visszajelzéseket kapott, azt jelenleg sem csinálná másképp. Utalt arra is, hogy az **bank 3.** Bank a vádbeli időben ügyfélbarát kis bankként, más bankkultúrával működött, mint a **bank 2.** Bank, a különböző pénzügyi szabályozók ugyan mindkét banknál egységesek voltak, de a gyakorlat lényegesen eltért.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Nem vétett olyan hibát, amely az érdemi felülbírálatnak akadályát képezhette volna. A tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte és tárgyalás anyagává tette. Igazságügyi pénzügyi szakértő bevonásával próbálta meg tisztázni részben a védelem által is felvetett azon kérdéseket, amelyeket az ügy megítélése szempontjából elengedhetetlennek ítélt. A beszerzett bizonyítékokat, így a vádlott és számos tanú vallomását, az okirati bizonyítékokat és a szakértői vélemény megállapításait egyenként és összességében is megvizsgálta, összevetette számot adva arról is, hogy miért és mely bizonyítékokra alapította tényállását. Ezen bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenysége okszerű, logikus.

A védelem által indítványozott bizonyítás felvételét az ítéletábra két okból sem találta szükségesnek. Kétségtelen, hogy a törvényszék ítéletének tényállása kissé hiányos, az első fokú bíróság csak az ügy megítéléséhez feltétlenül szükséges tényadatokat rögzítette, ez a megalapozatlanság azonban az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető, a tényállás teljes körűvé tehető. A törvényszék által beszerzett pénzügyi szakértői vélemény elkészítéséhez a szakértő az eljárás során lefoglalt iratanyagot is áttanulmányozta, tételesen rögzítve a szakértői véleményben, hogy mely hitelügyletek kapcsán milyen fedezetből, milyen eljárás kertében milyen összegű megtérülés történt. A szakvélemény ismerteti a vádbeli időszakban irányadó banki szabályzatokat is pontosan megjelölve, hogy a vádlottra mely rendelkezések voltak érvényesek, mi volt a tényleges feladata. Az, hogy ezeket a szabályzatokat a vádlott megismerte, magáévá tette vagy sem a büntetőjogi felelősség szempontjából nem bír relevanciával, mint hogy az sem, hogy esetlegesen a szabályzatoktól eltérő felettesi utasítások, iránymutatások szerint járt-e el. Ezért kétségtelen **tanú 1.** és **tanú 2.** tanúkénti kihallgatása, mint ahogy **tanú 3.** tanúvallomásától sem várható olyan újabb többlet információ, amely az 1. tényállásban írt cselekmény vonatkozásában eltérő tényállás megállapításához vezethetne. Az első fokú bíróság e cselekménnyel kapcsolatban tanúként kihallgatta az abban érintett **tanú 4.-t** és **tanú 5.-t**, akik saját felelősségüket is elismerve nyilatkoztak a történetekre, a tényállásban rögzített vesztegetés tényét egyébiránt a nyomozás során a vádlott is elismerte.

Csak részben tudta osztani az ítéletábra a tényállás kiegészítésére, illetve pontosítására irányuló fellebbviteli főügyészi indítványt is. Az első fokú bíróság a vagyoni hátrány összegét a szakértői véleménnyel azonosan, a 2012. március 14. napjával számított banki kitettségnek (lejárt tőketartozás, lejárt kamattartozás, lejárt tőkére felszámított késedelmi kamat, lejárt tőkére felszámított ügyleti kamat, lejárt kamatra felszámított késedelmi kamat) határozta meg. Mint ahogy az első fokon eljáró ügyész is vádmódosításában hivatkozott rá, a vagyoni hátrány számításánál a késedelmi kamatok nem vehetők figyelembe. A vagyoni hátrányt az egyes szerződések lejártával fennálló lejárt tőke és lejárt tőkére felszámított ügyleti kamattartozás képezi. Az euróban illetve svájci frankban felvett hitelek esetében a

fentiekből következően pedig nem a banki adatszolgáltatás idején, hanem a hitel lejártakor érvényes árfolyamokkal kell számolni.

Az ítéletábra ennek megfelelően az iratok közt megtalálható banki kimutatások alapján, a vádlottra legkedvezőbb adatokat figyelembe véve számította ki a vagyoni hátrány összegét. Ezzel, valamint a **5. számú cég** Kft. hitelügyletének részletes adataival, a hitelt felvevő cégek jelenlegi helyzetével, az egyes megtérülésekkel és az ügyfélcsoportot képező vállalkozások pontos feltüntetésével az ítéletábra a Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján az alábbiak szerint egészíti ki, illetve pontosítja az ítéleti tényállást:

A **5. számú cég** Kft. 2007. szeptember 5. napján kelt 117129. számú szerződés alapján forgóeszköz finanszírozás céljából 40 millió hitelt kapott az **bank** területi fiókjától. A lejárt tőketartozás 40 millió Ft, míg a lejárt ügyleti kamattartozás 1.384.211 Ft volt.

(Erre nézve az elsőfokú bíróság meghallgatta a **5. számú cég** Kft. képviselőjét, így **tanú 4.-t**, valamint **tanú 5.-t** is, akik a hitelszerződés vonatkozásában is nyilatkoztak, továbbá ismertetésre került a szerződés és értékelésre került az ezzel kapcsolatos szakértő vélemény is. Tehát az elsőfokú bíróság e hitelnyújtás vonatkozásában is lefolytatta a bizonyítási eljárást.)

Az egyes cégeknek nyújtandó hitelek tekintetében pontosítandó továbbá a tényállás a vagyoni hátrány vonatkozásában, amely a lejárt tőke, illetőleg kamattartozásból tevődik össze, mégpedig a hitelintézet által szolgáltatott legkedvezőbb adatokat figyelembe véve.

A **1. számú cég** Kft. vonatkozásában így a 112438. számú szerződés esetében a lejárt tőketartozás 320.000 euró/ 81.560.000 Ft/, a kamattartozás 16.136,83 euró / 4.082.408 Ft/,

a 113183. számú szerződés esetében a lejárt tőketartozás 17 millió Ft, a kamattartozás pedig 604.161 Ft,

a 113642. számú szerződés esetében a lejárt tőketartozás 20 millió Ft, míg a lejárt kamattartozás 858.711 Ft és

a 114663. számú szerződés vonatkozásában a lejárt tőketartozás 80 millió Ft, a lejárt kamattartozás pedig 5.043.111 Ft. Összesen 209.148.391 Ft a kft. a vagyoni hátrány nagysága.

A **7. számú cég** Bt. vonatkozásában a

114664. számú szerződés esetében a lejárt tőketartozás 25 millió Ft, míg a lejárt kamattartozás 1.109.362 Ft, a

115089. számú szerződés vonatkozásában a lejárt tőketartozás 45 millió Ft, a lejárt kamattartozás pedig 744.736 Ft, összesen tehát 71.854.098 Ft a vagyoni hátrány.

Az **2. számú cég Kft.** vonatkozásában a

115955. számú szerződés esetében a lejárt tőketartozás 23.388.231 Ft, míg a kamattartozása 5.036.645 Ft, a

116296. számú szerződés esetében a lejárt tőketartozás 19.276.389 Ft, a kamattartozás 3.800.356 Ft, a

116991. számú szerződés esetében a lejárt tőketartozás 35 millió Ft, míg a lejárt kamattartozás 6.094.375 Ft, a

117066. számú szerződés vonatkozásában a lejárt tőketartozás 216 ezer euró, míg a lejárt ügyleti kamattartozás 10.228 euró, (253 Ft / euró) összesen *149.031.680* Ft.

A **6. számú cég Zrt.** vonatkozásában a

115053. számú szerződés vonatkozásában a tőketartozás 171.759.170, míg a kamattartozás 11.798.490, összesen tehát *183.557.666* Ft ezen cég tekintetében a vagyoni hátrány.

A **3. számú cég Kft.** vonatkozásában a

117335. számú szerződésnél a tőketartozás 1.144.000 CHF, a lejárt kamattartozás pedig 15.211 CHF (174 Ft/ frank), összesen *201.006.714* Ft, míg

a **4. számú cég Kft-nél** a 117336. számú szerződésnél a lejárt tőketartozás ugyancsak 1.144.000 CHF, míg a kamattartozás 11.243 CHF/ 174Ft/ frank/, összesen tehát *199.912.567* Ft. a vagyoni hátrány.

Az **8. számú cég Kft.** 117337. számú szerződésénél a tőketartozás 60 millió Ft, míg a kamattartozás 4.807.435 Ft, összesen tehát 64.807.435 Ft vagyoni hátrány keletkezett a hitelintézetnél.

I.rendű vádlott neve vádlott az **bank** jogutódjának, a **bank 2.** Banknak legalább 1.079.318.551 Ft vagyoni hátrányt okozott.

Kiegészítendő továbbá a tényállás azzal, hogy a **1. számú cég Kft.** 2008. február 5. napja óta felszámolás alatt áll. A felajánlott fedezetből a felszámolás folyamán eladásra került ingóságokból a bank 2,7 millió Ft megtérülést realizált. A további kópházi ingatlan eladásokból a banknak megtérülése nem származott, mivel a bank a hatodik ranghelyen bejegyzett jelzálogjoggal rendelkezett, míg **tanú 4.** és **tanú 5.** készfizető kezességével kapcsolatosan eljárásból 228.000 Ft megtérülés várható.

A **7. számú cég Bt.** banki tartozásai 2008. december 22. napjával engedményezéssel kerültek eladásra 500.000 Ft vételárért.

A **6. számú cég Zrt.** ellen a bank 2009-ben végrehajtást indított, mely két sikertelen árverés után került újra kitűzésre. Az ingatlanok becsértéke 4,6 millió Ft illetve 3 millió volt. A hitel mögötti fedezetek esetében a **1. számú cég Kft.** kezessége kapcsán ugyancsak nem számíthat a felszámolásból a bank megtérülésre.

A **2. számú cég Kft.** ugyancsak felszámolás alatt áll 2008. február 4. napjától kezdődően. **tanú 4. és tanú 5.** készfizető kezességéből megtérülés nem várható.

A **5. számú cég Kft.** vonatkozásában a bank 2008-ban fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet nyújtott be az adós, valamint a két kezes ellen. Ellentmondás folytán perré alakult át az eljárás, amelyet a bíróság felfüggesztett a folyamatban lévő büntetőeljárásokra való tekintettel. A bank a fedezeti ingatlanból csekély megtérülésre számít.

Az **8. számú cég Kft.** hitelét az adós cég tulajdonában lévő két **x. települési** ingatlant terhelő zálogjog biztosította, végrehajtási eljárás folyamatban van.

A **3. számú cég Kft.-vel** szemben végelszámolási eljárás van folyamatban, a cég hitelét az **8. számú cég Kft.** készfizető kezessége biztosította, amely végrehajtási eljárás jelenleg szünetel.

A **4. számú cég Kft.-vel** szemben ugyancsak végelszámolási eljárás van folyamatban, ahol ugyancsak az **8. számú cég Kft.** készfizető kezessége biztosította a cég hitelét.

Kiegészítendő továbbá a tényállás azzal, hogy a tulajdonosi körök összefüggései alapján ügyfélcsoportnak tekintendő a **1. számú cég Kft. - 7. számú cég Bt. -, a 2. számú cég Kft. - 5. számú cég Kft. -, a 6. számú cég Zrt. - 3. számú cég Kft.**

A cégek közötti gazdasági kapcsolatok folytán, az egymásközi biztosíték nyújtási és függőségi viszonyok összefüggései alapján viszont az alábbi vállalkozások tekintendők ügyfélcsoportnak:

- a./ **1. számú cég Kft. - 6. számú cég Kft. - 7. számú cég Bt., - 2. számú cég Kft.**
- b./ **8. számú cég Kft. - 3. számú cég Kft. - 4. számú cég Kft.**

A tulajdonosi összefüggések és a kölcsönös biztosítéknyújtások miatt az ítéletben szereplő valamennyi vállalkozás és azokban nyújtott vissza nem fizetett hitelek kihelyezésének időpontjában a banki kockázatvállalás szempontjából a fenti ügyfélcsoportokat kellett volna kialakítani.

I.rendű vádlott neve vádlott döntési hatásköre 2006. november 15. napjáig 150 millió Ft éven belüli hitel kihelyezésére, 2006. november 16. napjától pedig 200 millió Ft időbeli korlát nélküli hitel kihelyezésre vonatkozott. A vádlott, mint fiókvezető több esetben túllépte a hatáskörét, az **bank 3.** hitelezési kézikönyv, a hitelezési kézikönyv, valamint a kockázatvállalási szabályzat előírásait figyelmen kívül hagyva, döntési jogosultság hiányában járt el, mert a limit túllépés miatt a hitelt a Vállalati Üzletágvezetővel közösen,

illetve a **6. számú cég** Zrt-hez köthető **3. számú cég** Kft., **4. számú cég** Kft. és **8. számú cég** Kft. esetében a döntési hatáskör már a **H.-L. B.-t** illette, ahol a fiókigazgatónak már csak előterjesztői jogosultsága volt.

A fenti kiegészítéssel, pontosítással az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottá vált teljes egészében és a felülbírálat alapját is képezte.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére. Helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése és az ehhez fűzött indokolás is. A tényállásból megállapíthatóan I.rendű vádlott neve vádlott az **bank 3.** Bank ...i Területi Fiókjának vezetőjeként a bank vagyonának kezelésével megbízott személy volt. Az ebből adódó kötelezettségét megszegve elmulasztotta kialakítani a tényállásban megjelölt ügyfélcsoportokat, ezáltal számolnia kellett azzal, hogy a hitelfelvevők a működésükből származó bevételeiknek elapadása folytán a hiteleket nem tudják visszafizetni. A vagyoni hátrány tekintetében tehát a vádlottat eshetőleges szándék terheli.

A szakértő megállapította, hogy a rendelkezésre álló iratanyag nagymértékben hiányos, az előírások megszegése és annak dokumentumszerű alátámasztása csak néhány esetben volt lehetséges. Ezek azonban olyan apróbb szabálytalanságok, amelyek önmagukban nem eredményezték volna a vagyoni hátrány bekövetkezését, ahhoz egyértelműen az ügyfélcsoport képzésének hiánya vezetett.

A vesztegetési cselekmény kapcsán az ítélet tábla nem tudta osztani a védelmi érvelést. A tényállást összességében vizsgálva megállapítható, hogy a gépkocsi átadására azt megelőzően került sor, hogy a **1. számú cég** Kft. 200. millió Ft-os hitelt igényelt a vádlott által vezetett bankfióktól. A Kft., mivel nem illett a tevékenységi körébe a hitelből finanszírozandó beruházás, az adott hitelre nem volt jogosult. A vádlott - már ezzel is kötelességét szegve - ezért tanácsolta a **6. számú cég** Zrt. refinanszírozókénti közbeiktatását. A hitelfolyósítást követően pedig átadásra került a 10.000.000 Ft, majd ezt követte a tényállás 2. pontjában írt érezhetően gyorsabb hitelezési folyamat a **tanú 4.** és **tanú 5.** érdekeltségeibe tartozó cégeknél. A vádlott részéről megvalósult kötelességszegés és az aktív vesztegető magatartások közt szoros összefüggés mutatható tehát ki, így a vádlott vesztegetési bűncselekménye alapesetként semmiképpen nem értékelhető. A tényállás alapján az sem lehet vitás, hogy a vádlott, mint fiókvezető önállóan döntött a bankkal hitelkapcsolatba került üzleti partnerek jogait és érdekeit érintő lényeges kérdésekben a hitelbírálat során. Ebből adódóan, mint önálló intézkedésre jogosult személy járt el.

A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta. Kétségtelen, hogy a cselekmény elkövetése óta jelentős időmúlás következett be, amely azonban a 10 éves elévülési időt tekintve mégsem olyan mérvű, hogy az adott bűncselekmények jellege, tárgyi súlya mellett lehetőséget adna egyrészt az enyhítő szakasz, másrészt a fele részes feltételes kedvezmény alkalmazására. Az 1 milliárd forintot meghaladó vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette mellett a vesztegetési cselekmény önmagában is kiemelkedő tárgyi súlyú. A bűnösségét tagadó vádlott esetében az utolsó szó jogán tett nyilatkozatra is

figyelemmel a büntetésre komoly kihatással levő megbánásról, őszinte beismerő vallomásról sem lehet beszélni.

Az első fokú bírósággal ellentétben mindezek alapján az ítélet tábla nem talált és értékelt olyan számú és súlyú enyhítő körülményt, amely a törvényi minimumnál enyhébb büntetés kiszabását lehetővé tenné, ezért a Be.372.§ /1/ bekezdése alapján a törvényszék ítéletét megváltoztatta, a vádlottra kedvezőbb, elkövetéskor hatályos Btk-t alkalmazva a vádlott szabadságvesztés büntetését és - ehhez igazodóan a - közügyektől eltiltás tartamát is - 5-5 évre felemelte.

Ilyen tartamú büntetés mellett a törvény nem teszi lehetővé a szabadságvesztésből annak fele része letöltését követő feltételes szabadságra bocsátást, ezért az ítélet tábla az erre vonatkozó rendelkezést mellőzte, utalva arra is, hogy az első fokú bíróság a fele részes kedvezményről - az általa meghatározott börtönbüntetés mellett is, - annak alkalmazását megalapozó különös méltánylást érdemlő körülmények hiányában tévesen hozott rendelkezést.

Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései törvényesek, az ítélet tábla a törvényszék ítéletét egyebekben a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2013. március 28. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk..Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2012. június 1. napján kihirdetett B.68/2010/33. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2013. március 28. napján

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: